

РЕШЕНИЕ

№ 4299

гр. София, 28.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 78 състав,
в публично заседание на 11.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пенка Велинова

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **2716** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 30а, ал. 3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ).

Подадена е жалба от К. Т. К. срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 23-VI-2-0097/04.03.2023г., издадена на основание чл. 42, връзка чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, връзка чл. 22 от ЗАНН, от началник сектор ОП на ПЪРВО РУ -СДВР, с която му е наложена забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година.

Излагат се съображение, че актът е незаконосъобразен, като издаден от некомпетентен орган, в нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения, и противоречие целта на закона, за което са развити подробни аргументи. Твърди се, че заповедта не отговаря на изискванията за форма и съдържание, че не е мотивирана, че деянието не осъществява проява на спортно хулиганство, че не са индивидуализирани обстоятелствата, при които е извършено нарушението, че наложената забрана не отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове. Иска се отмяната ѝ.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата, поради подробно изложените в нея аргументи. Обръща се внимание на данните от разпита на свидетеля, които водили до извод, че не е извършено нарушението.

Представителят на ответната страна изразява становище за неоснователност на жалбата. Иска да не се кредитират показанията на свидетелят, тъй като се установило,

че с не е очевиден на процесното деяние. Изразява становище за спазване на изискванията на закона при издаване на административния акт.

Двете страни претендират разноски.

Софийска градска прокуратура не е встъпила в процеса.

Съдът обсъди възраженията на страните и доказателствата по делото и прие за установено следното: Срещу жалбоподателя е издадена заповед за налагане на принудителна административна мярка номер 23-VI-2-0097 от 4 март 2023 година, издадена от началник сектор ОП на Първо РУ-СДВР. Заповедта е издадена на основание чл 42. Вр. чл. 30, ал. 1, т. 1 от Закона за опазване на обществения ред при провеждане на спортни мероприятия. Издадена е против К. К., за това че на 04-ти март 2023 година, около 19 часа и 20 минути, в [населено място], на стадион „Българска армия“, на [улица], във връзка с провеждане на футболна среща между отборите на П. Ц.-С. и П. Локомотив-П., с начален час 17:30, е извършил противообществено проява - спортно хулиганство по смисъл на ЗООРПСМ, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена преди приключване на спортното мероприятие, изразяваща се в отправяне на прилични жестове - средни пръсти и израза - „Кур за Л.“, спрямо полицейските служители А. И. С. и Д. Г. Ц., с което виновно е нарушил член 21, т. 8 от Закона за опазване на обществения ред при провеждания спортни от мероприятия. Със заповедта му е наложена на основание член 41 точка 1, връзка чл. 30, алинея 1, точка 1, предложение второ, във връзка член 21, т.8 от ЗООРПСМ - забрана за посещаване на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година.

Заповедта е връчена на 4 март 2023 година и в законния срок е обжалвана пред АССГ. Освен издадената заповед, срещу лицето е издаден и акт за установяване на административно нарушение банков номер 243857 от 4 март 2023 година, за същото деяние и при същите факти.

К. заповедта са Приложени писмени доказателства, а именно докладна записка до началника на С. СДВР от комисар П. П. и докладна записка до началника на Първо районно СДВР от комисар И. З.. В първата докладна записка се твърди, че жалбоподателят е бил задържан в полицията, тъй като по време на футболната среща, около 19:20 часа отправил обидни реплики и жестове по отношение на органите на полицията.

Във втората докладна записка се съдържат същите твърдения, като в нея е уточнена и обидната реплика – „Кур за Л.“ и жестовете - показвал среден пръст, който е бил възприемат органите на полицията.

Като писмени доказателства по делото за приложени и протоколи за снемане на писмени показания по ЗООРПСМ от свидетели А. И. С. и Т. Г. Ц.. И в тези писмени документи е отразено, че жалбоподателят е отправил неприлични жестове и е викал „Кур за Л.“ по време на футболната среща.

Описаните писмени доказателства установяват извършване на деянието, което е описано в заповедта за налагане на принудителна административна мярка от страна на жалбоподателя.

По негово искане в съдебно заседание е разпитан свидетелят К. И. М. М.. От показанията на този свидетел се установява, че същият не е очевиден на задържането на жалбоподателя, а са били заедно първоначално в сектора, след което същият се е преместил за да се види с приятели, след което го е видял задържан от органите на полицията след мача.

Поради изложеното, съдът намира, че не следва да коментира показанията на този свидетел тъй като същият не е възприел действията на жалбоподателя, във връзка с които е бил задържан, както и самото му задържане, тоест неговите показания не са относими към факта, дали е извършено деянието за което е приложена принудителната административна мярка.

При тези факти, съдът намира от правна страна следното: Жалбата е процесуално допустима – подадена е в преклузивния 3 -дневен срок за оспорване, съгласно чл. 30а, ал. 3 ЗООРПСМ, от легитимирано лице - адресат на акта и при наличие на правен интерес от оспорването.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административният акт е издаден от компетентен административен орган. Съгласно чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта по чл. 26, ал. 1 началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице издава наказателно постановление и заповед за налагане на принудителна административна мярка. Оспорената заповед е издадена от началник сектор „ОП“ при 01 РУ-СДВР, надлежно оправомощен за това с представената по делото заповед № 225з-701/21.09.2018г. на Началник на 01 РУ-СДВР.

Заповедта е издадена в предвидената в чл. 59, ал. 2 АПК писмена форма, като съдържа всички необходими реквизити, включително и фактически и правни основания за издаването ѝ. Изложените в акта факти съответстват на приложените по делото писмени доказателства. При издаването на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроцесуалните правила, които да бъдат определени като съществени и да мотивират неговата отмяна. Спазена е разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, в която е предвидено заповедта да се издаде в срок не по-късно от 24 часа от съставянето на акта.

Административният орган е приложил правилно материалния закон. Издадената ЗПАМ е за извършено нарушение на чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ. Съгласно тази разпоредба "противообществена проява" (спортно хулиганство) е проява, която не съставлява престъпление по смисъла на Наказателния кодекс и е извършена в спортния обект или в спортната зона преди, по време или непосредствено след спортното мероприятие, както и на отиване или на връщане от спортния обект във връзка със спортното мероприятие. Противообществената проява може да се изразява в различни форми, описани в 15 точки на чл. 21 от ЗООРПСМ. Съгласно т. 8 - отправянето на ругатни, други неприлични изрази, жестове и поведение, които са особено вулгарни, както и изрази и скандирания, насаждащи омраза на расова, етническа или религиозна основа, е форма на противообществена проява.

В случая по делото са представени доказателства, че жалбоподателят е извършил противообществена проява - спортно хулиганство по смисъла на чл. 21, т. 8 от ЗООРПСМ, изразяваща се в изречени вулгарни изрази и извършени вулгарни жестове. Доказателства за опровергаване изложените в АУАН обстоятелства и приложените към него писмени доказателства, не са ангажирани.

Оспорената по делото ПАМ е приложена по отношение на жалбоподателя за минимално предвидения от закона срок. В заключение, съдът приема, че обжалваната ЗПАМ е законосъобразен административен акт и поради липсата на отменителните основания по чл. 146 АПК, следва да бъде потвърдена.

При този изход на делото основателно се явява искането на ответника за присъждане

на възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита. Предвид липсата на изрична уредба в АПК (тъй като настоящето производство е по реда на този кодекс), същото е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в минимален размет – 100 лв., доколкото казусът не се отличава с фактическа и правна сложност.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Т. К., ЕГН [ЕГН], срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗПАМ/ № 23-VI-2-0097/04.03.2023г., издадена на основание чл. 42, връзка чл. 30, ал. 1, т. 1 от ЗООРПСМ, връзка чл. 22 от ЗАНН, от началник сектор ОП на ПЪРВО РУ-СДВР, с която му е наложена забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина за срок от една година.

ОСЪЖДА К. Т. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: